

‘అ మనిషి ఇవ్వాలని వస్తాడా? నౌకరీ అంటే లెక్క లేకుండా పోతున్నది జనాలకు! అనుకున్నాడు రఘురామయ్య. అతనికి చిరాగ్గా ఉంది. ఇంకా ఎనిమిదిన్నర గంటలే. స్కూలుకు ముందొచ్చిన పిల్లలు ఆవరణలో ఆడుకుంటున్నారు. ‘తనంటే ముందు వచ్చి కూర్చుంటాడు కానీ అందరూ ముందెందుకు వస్తారు?’ అనుకున్నాడతను. కోపంగా ఉంది అతనికి రంగరాజుంటే.

క్రితం రోజు ఫోను చేసి “సార్, నా పని కాలేదు. ఇంకో రెండు రోజులు లీవు కావాలి” అని అడిగాడు.

‘ఏం ఇంకా నీ పెళ్లాన్ని అమ్మటం కాలా?’ అని అడుగుదామనుకుని కూడా తమాయించుకుంటూ, “నువ్వు వెళ్లేటప్పుడు లీవు గ్రాంట్ చేయించుకువెళ్లలేదు. లెటరు రాసి నా టేబులు మీద పారేసి వెళ్లిపోతావా? ఇప్పుడు ఫోను చేసి ఇంకా రెండు రోజులు లీవు కావాలంటావా? స్కూలు ఎలా నడవాలి? మళ్లా ఎన్నికలోస్తున్నాయి. ఓటర్ల ఎన్రోల్మెంట్ కి కొంతమంది టీచర్లను పంపమంటూ మునిసిపాలిటీ తాఫీదు! నా వల్ల కాదు ఈ స్కూలు నడవడం. నువ్వు రేపటికల్లా వచ్చావో సరే. లేకపోతే నీకు గ్రాంట్ చేసిన ఈ నాలుగు రోజుల సెలవు కూడా క్యాన్సిల్ చేస్తాను” అని అరిచాడు పెద్దగా హెడ్ మాష్టరు రఘురామయ్య.

అవతల నుంచి బదులు లేదు. ఫోను కట్ చేశాడు రంగరాజు.

అతను ఇవ్వాలని స్కూలుకు రావాలి. వస్తే మళ్లీ చీవాట్లు పెట్టాలనుకున్నాడు రఘురామయ్య. చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయినందుకు కూడా కోపం రాలేదు అతనికి. లీవ్ లెటర్లో రంగరాజు “సిన్స్ ఐ హావ్ టు గోటు మై విలేజ్ టు సెల్

మై లాండ్ ఎలాగో వేరై వున్నాడని అని రాసాడు ‘మీ లాండ్ మినిస్ట్రీ ఫొలంత్ పాట పెళ్లాన్ని కూడా తప్పిస్తా’ అక్కడికీ తను వెళ్లి పాట క్యాంపు వస్తాడు - ఇంగ్లీష్ రాకపోతే లీవ్ రెండు తెంపా తగలెట్టండి అని. వివరు డిప్యూటీ మ్యాజిస్ట్రేట్ కి మొన్నటికి మొన్న ఆ సోషల్ వర్క్ మ్యాన్ డ్రీనివాసు కొడుకు పుట్టెంటుకూ తీయించానికి యాదగిరిగుట్ట వెళ్తూ ‘ఏజ్ ఐ వాంట్ టు షేవ్ మై సన్స్ హెడ్...’ లీవు కావాలని రాసాడు

“ఇదేంటయ్యా! ఇట్టా రాసావు! నువ్వే గుండు గీకుతావా నీ కొడుక్కు?” అని తను అడిగాడు.

“నేను కాకపోతే క్షురకుడు. దరిద్రపు మేచ్చ భాషలో దేవుడికి తలనీలాలు సమర్పించటానికి సరైన మాట లేదే! మన దౌర్భాగ్యం - అలాంటి క్షుద్రభాషలో సెలవు అభ్యర్థన పత్రాలు రాయాలి వస్తున్నది” అన్నాడతను.

“ఓర్నీయమ్మ! నీ కడుపుడక! అవేం మాటలయ్యా! ఆడలేక మద్దెలమీద పడి ఏడ్చినట్టు! మన చాతకానితనానికి భాష మీద పడి ఏడవాలా? ఇంగ్లీష్ లో రాయమని ఎవడేడ్చాడూ...? తెలుగులో తగలెట్టాచ్చుగా?” అన్నాడు హెడ్ మాష్టరు.

శ్రీనివాసు దగ్గరగా వచ్చి రహస్యం చెబుతున్నట్టు “తెలుగులో రాస్తే బట్టబయలే కదండీ! ఇంగ్లీష్ ఎవడికీ సరిగా రాదు కనుక సేఫ్. అందుకే ఇంగ్లీష్ లో రాయడం. లేకపోతే చుభ్రంగా తెలుగులో రాసేవాళ్లం. మీరు కూడా సీక్రెట్ విషయాలేమన్నా ఉంటే ఇంగ్లీష్ లో రాసి పెట్టుకోండి” అని ఓ ఉచిత సలహా పారేసాడు.

డా॥ కాకాని చక్రపాణి

నిజానికి ఆ రోజు రఘురామయ్య మూడేం బాగా లేదు. ఎనిమిదింటికి స్కూలుకు బయలు దేరి పెన్ను కన్పించక ర్యాక్ మీద వెతుకుతూ. అనాలోచితంగా కూతురు నోట్బుక్ కనిపిస్తే తెరచి చూసాడు.

తెరవగానే కన్పించింది పెద్ద పెద్ద అక్షరాల్లో - మీరు ప్రేమలో పడ్డారో లేదో తెలుసుకోవటా నికి ద్వందశ మార్గాలు...

'ఇదెక్కడి తంటారా బాబూ!' అనుకుంటూ చదివాడు.

12) మీరు అతను/ఆమెతో రాత్రి చాలా నేపు మాట్లాడారు. అయినా పడుకోబోయే ముందు అతను/ఆమె గుర్తుకు వస్తూంటే -

11) మీ పక్కన అతను/ఆమె ఉండి, మీరు

కథకేళి

నిజంగానే మెల్లగా నడిస్తే -

10) అతను/ఆమె వేరే ఊర్లో దూరంగా ఉన్నప్పుడు మీకేం తోచనట్టుగా ఉంటే -

9) అతను/ఆమె గొంతు వివగానే మీ పెదాలపై చిరునవ్వు మొలిస్తే -

8) మీరు అతను/ఆమెను చూస్తున్నప్పుడు, చుట్టుపక్కల మరెవరూ మీకు కన్పించకపోతే-

అంటూ ఇలాంటి పనికిమాలిన లక్షణాలు పన్నెండు చెప్పేసాక, 'ఇందులో సగం పైన లక్షణాలు మీకుంటే మీరు ప్రేమలో పడ్డట్టే' అని రోగ నిర్ధారణ చెయ్యటం జరిగింది.

'ఆ పడ్డట్టే నడుములు విరిగేట్టు! తన కూతురు ఏ పత్రికలోనో చూసి రాసుకుని ఉంటుంది.

ఎందుకు రాసి ఉంటుంది? అది ఏమిటా? ఈ ప్రేమ బాధ ఎలాంటిది? అది ఏమిటా? అది ఏమిటా? అది ఏమిటా?

"అనురాధా!" అని ఏర్పాడు.

"అది కాలేజీకి వెళ్లిందంటే... ప్రేమ క్లాసుందిట!" అని ఆరిచింది అవి భార్య వంటింట్లో నుండి.

"ఎనిమిదింటికేం ప్రైవేటు క్లాసు?"

"మీ పంతుళ్లకు టైమేముంది? ఎప్పుడూ పెడతారు. ఎప్పుడూ బడి తప్ప మరో ధ్యానం వుంటుందా? పెళ్లాలకు ఇంట్లో దమ్మిడి సాయం ముండదు. ఏ పూలతో పూజిస్తేనో ఈ జన్మలో పంతుళ్లకు పెళ్లాలవడం!..."

ఇప్పుడు భార్యకు జవాబుచెప్పే తీరికలేదు

హైదరాబాద్ నగర కేంద్ర గ్రంథాలయంలో మానస ఆర్ట్ థియేటర్స్ ఆధ్వర్యంలో జరిగిన సభలో శ్రీ విహారి రచించిన 'వీక్షణం' గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరిస్తున్న దూరదర్శన్ డైరెక్టర్ డా॥ పాలకుర్తి మధుసూదనరావు. చిత్రంలో రఘుశ్రీ, విహారి, అబ్బూరి ఛాయాదేవి, ఆచార్య కొంకడూరి ఇనాక్, ఆచార్య ననుమానస్వామి ఉన్నారు.

రఘురామయ్యకు.

‘సాయంత్రం ఆ ప్రైవేట్ క్లాస్ సంగతేమిటో, ఈ ద్వాదశరోగలక్షణాల సంగతేమిటో తెల్పావీ. ఈ జబ్బు ముదురుపాకాన పడితే ౬ వట్టావ వదలడం కష్టం’ అనుకున్నాడు. అయితే, ఒకం దుకు సంకోషం కలిగింది రఘురామయ్యకు - ‘ద్వాదశ’ అంటే ‘పన్నెండు’ అని కూతురికి తెలిసినందుకు.

పావుతక్కువ తొప్పింది. మంతుళ్లు పంతు లమ్మలు ఒక్కొక్కళ్లే వచ్చి అలెండెన్స్ రిజిస్టరులో సంతకం పెట్టి, స్టాఫ్ రూమ్ లోకి వెళ్తున్నారు.

అప్పుడు చెమటలు కక్కుకుంటూ, హడావి డి పడుతూ వచ్చాడు లెక్కల మాస్టారు పానకాల రావు.

‘సార్! మా మదరిన్నా చచ్చిపోయింది సార్. నాకు మూడు రోజులు శెలవు కావాలి సార్. ఆమె దహన సంస్కారాలు కాగానే వచ్చేస్తాను సార్...’ అన్నాడు.

‘ఏం ఏమయ్యింది? ఆసుపత్రిలో చేర్పించాం. ఇప్పుడు నయంగానే ఉందంటివిగా మొన్న!’

‘ఏమయిందో మరి. సడెన్ గా ముంచుకొచ్చింది’.

‘సరే, శెలవు చీటి రాయి. ఈలోపల నేను అసెంబ్లీకి వెళ్లి వస్తాను’ అని లేచి బయలుదేరాడు రఘురామయ్య.

‘ఇంకా రంగరాజు రానేలేదు. అయినా పానకాలరావుకు శెలవు ఇవ్వక తప్పదు. అత్త చచ్చిపోయివున్నా శెలవు ఇవ్వలేదు కర్కొటకుడు అంటారు’ అనుకున్నాడు.

ప్రార్థనయి, పిల్లలంతా ఎవరి క్లాసులకు

వారు వెళ్లిపోయాక, తన గదికి వచ్చాడు రఘు రామయ్య. అతను టెన్త్ క్లాసుకు ఇంగ్లీష్ తీసు కుంటాడు. మొదటి రెండు పీరియడ్లలో అడ్డస్టు మెంట్లు, మిగతా వ్యవహారాలూ చూసుకున్నాక మూడో పీరియడ్ క్లాసుకు వెళ్తాడు.

‘ఇంక రంగరాజు ఇవాల్టికి రానట్టే’ అను కుంటే మండిపోయింది రఘురామయ్యకు. అం తలో లీవ్ లెటర్ రాసి పట్టుకొచ్చాడు పానకాల రావు. లీవు శాంక్షన్ చెయ్యటానికి, పచ్చపెన్ను తీసి సంతకం పెట్టబోతూ చదివాడు హెడ్ మాస్టర్...

పానకాలరావు రాసాడు.... ‘ఏజ్ మై మద రిన్నా హాజ్ ఎక్స్ పైర్డ్ అండ్ ఐ యామ్ ఓన్లీ రెస్పాన్సిబుల్ ఫర్ ఇట్, ప్లీజ్ గ్రాంట్ మి వన్ వీక్స్ లీవ్’.

‘నువ్వు చంపేసావటయ్యా మీ అత్తని?’ అనడిగాడు హెడ్ మాస్టర్ తీక్షణంగా. ‘ఇంగ్లీష్ రాకపోతే ఎందుకయ్యా రాయటం? ఫో... వెళ్లి చక్కగా తెలుగులో రాసుకురా. అప్పుడు నీకు శెలవు మంజూరు చేస్తాను’ అని హుంకరించా డు హెడ్ మాస్టర్.

‘ఏమిటో ఈ మనిషి, స్పెల్లింగు ఏదయినా తప్పుందో ఏం పాడో! చెప్పి చావడు, ముసలి పీనుగ!’ అని గొణుక్కుంటూ స్టాఫ్ రూమ్ లోకి వెళ్లి, మరో కాయితం మీద తను ఇంగ్లీష్ లో రాసిన శెలవు చీటిని తెలుగులోకి అనువదించి పట్టుకొచ్చాడు పానకాలరావు.

హెడ్ మాస్టర్ చదివాడు. ‘నా మదరిన్నా చచ్చి పోయింది. అందుకు నేనొక్కడనే బాధ్యుడను కాన నాకు ఒక వీక్ డేస్ లీవు ఇవ్వవల్సింది’.

‘ఇది తీసుకెళ్లి ఫోలిస్ స్టేషన్ లో ఇచ్చిరా. నిన్ను బొక్కలో పెడతారు’ అన్నాడు రఘురామ య్య కన్నుమంటూ.

“ఎందుకండీ, నేనేం తప్పు చేసాను?”

“అంత అమాయకంగా మాట్లాడతావేమయ్యా? మదరిన్లాకు తెలుగు లేదా? ఆ ఇంగ్లీష్ మదరిన్లా మృత్యువుకు నువ్వే బాధ్యుడవని రాస్తే పాపం వాళ్లు మాత్రమేం చేస్తారు, నిన్ను బొక్కలో తొయ్యటం తప్ప. ఎందుకయ్యా మీరంతా పంతుళ్లయ్యారు నా ప్రాణం తియ్యడానికా!”

“నేను మ్యాథ్స్ టీచర్ని సార్! నాకు తెలుగు, ఇంగ్లీష్ అంత బాగా రాకపోయినా ఇబ్బంది లేదు...”

“పోనీ లెక్కలు బాగా వచ్చునా? మొన్న డిఈఓ వచ్చినప్పుడేమన్నాడు...?”

‘అసలే తను మదరిన్లా పోయిన దిగుల్లో ఉంటే ఈ హెడ్మాష్టారు గోలేమిటి? ఆ డిఈఓ తనకు లెక్కలు రావన్నాడు... వాడికొచ్చేట్టినట్టు. ఎప్పుడో ఏవో పొరపాట్లు దొర్లుతాయి. ప్రతీదీ పట్టించుకుంటే బతుకు బండలే’.

“ఇంతకూ శెలవు ఇస్తారా? లేదా?”

“ఎందుకివ్వనూ... వెళ్లిరా. మళ్లీ లీవు ఎక్స్టెన్షన్ అన్నావంటే మాత్రం ఊరుకోను”.

‘బతుకుజీవుడా!’ అనుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు పానకాలరావు.

అంతలో క్లర్క్ రాజమణి వచ్చాడు. ఏవో బిల్లులు తెచ్చి చూపెట్టాడు.

“ఇవి మనం సామాను తెచ్చిన షాపువి కావే?” అడిగాడు హెడ్మాష్టారు.

“కానీ ఇవి కూడా వాడిచ్చినవే సార్! పైగా ఈ బిల్లులో సేల్స్టాక్సూ అదీ ఉండదు సార్!”

“మరి సేల్స్టాక్స్ వేసాడుగా? అది నువ్వు తినాలనా, నేను తినాలనా? బిల్లు మీద ప్రింట

యిన పేరు కి లోకం బాధించిన
యినా అంతే నా బ్యాంక్ బిల్లు
నా? ఏం వద్దు అది బిల్లు వచ్చినా
దీంట్లో ఉన్న అయిట్స్ వచ్చి మూడో
బిల్లులో వేసి నీ చేతిలో ఏమీ వచ్చా

“అంత నమ్మకం లేకపోతే మీరే వాళ్లు మీ కోండి సార్!” అన్నాడు రాజమణి ఎదురుగా.

“ఒక్కణ్ణి అన్నీ చూసుకోలేననేగా ఏ ఏమీ! ఎప్పుడో టైమొచ్చినప్పుడు ఆ పని చేస్తారు అది సరే, ఆ అరియర్స్ బిల్లు ఎప్పుడవుతుంది? టీచర్లంతా నా వెంట పడుతున్నారు. బిల్లు సబ్ మిట్ చేస్తేనేగా డబ్బొచ్చేది”.

“చేస్తాను, సార్! ఒక్కణ్ణి! ఎన్నని చూసుకోను. క్రితం హెడ్మాష్టారు సారయితే ఏ ఆదనపు పని వచ్చినా ఆయనే చూసుకునేవాడు. ఇలా నా ప్రాణం తీసేవాడు కాదు. అయినా మొన్న మనోహరు సార్ మిమ్మల్ని బిల్లు అడిగితే, బిల్లు చేయిస్తే నాకేమొస్తదన్నారంట! ‘అంటే, ఏం దయ్యా, ఈయనకు బిల్లు చేయించినందుకు లంచమివ్వాలా?’ అన్నాడు ఆ సారు”.

ఓ క్షణం బిత్తరపోయాడు హెడ్మాష్టార్. తేరుకుంటూ... “మంచి తెలివిగలవాడివోయ్! ఈ వెధవ గుమాస్తాగిరీ చేయాల్సినవాడివి కాదు నువ్వు. నీకు ప్రమోషన్ ఇవ్వాలని పైకి రాస్తా, నీ మాటలకర్థం బిల్లు చేస్తే నీకేం ముట్టచెప్పాలనా? నీకు, నాకు అరియర్స్ రావు. ఆలాగవి నువ్వు బిల్లు చెయ్యనన్నా, నేను సంతకం చెయ్యనన్నా కుదరదు. నీకు నా సంగతి తెలీదు. జాగ్రత్త. బిల్లు చెయ్యటం నీ ద్యూటీ. అందుకు లంచం అడిగినట్లు తెలిస్తే, తాట వలుస్తా” అన్నాడు హెడ్మాష్టారు కోపంగా.

“నేను చెయ్యను సార్! మీరేం చేస్తారో చూకోండి”.

“నీ కిరాణా దుకాణం నీ పేరున ఉందా, నీ భార్య పేరున ఉందా?”

“అది మీకనవసరం”.

“ఓం ఆర్ ట్యూన్డ్ ఫోన్ ఆవర్స్ గవర్నమెంట్ సర్వైల్. బాబూ! ఇక్కడ నీ విద్యుత్ ధర్యం నిర్వర్తించ కుండా, డిఈజి అఫీసుని చెప్పి వెళ్లి హెల్సాల్ సేవ్ దుకాణాల్లో నీ దుకాణం కోసం సామాన్లు కొచ్చుకోవడం ఇక్కడయికి తెల్పా. నీ బతుకు కాగు కోను నీ తంటాలేవో నువ్వు పడుతున్నా. మేమే కాదు అది అయిదుగా తీసుకుని ఇక్కడ మని ఎక్కడైనా చూశావో, అదనపు డ్యూ అతివాదో ఇబ్బందో”

“మాట్లాడుకుంటే మాట్లాడుకుంటే వెళ్లిపోయాడు రాజమగి. మాటో పీరియడ్ క్లాసు తీసుకుని వచ్చిపచ్చడికి వయ్యారు మనుషులు హెడ్ మాష్టారు. కేసు నిరీక్షిస్తున్నారు”

లోపల ఉప గదిలో వెలియ్యూక వాళ్లని లోపలకు పిలిచారు. స్కూల్లో టెన్త్ క్లాసు చదివే పిల్లవాడు విల్సన్ తండ్రీ శామ్యూల్, అతని మేనమామ డేవిడ్, మరిద్దరు అతని మామ స్నేహితులు వాళ్లు. విల్సన్ కు హాజరు సరిపోలేదని టెన్త్ క్లాసు పరీక్షకు పంపకుండా డిప్యూటీ చేసినందుకు హెడ్ మాష్టారుతో మాట్లాడటానికీ వచ్చారు వాళ్లు. తండ్రేం మాట్లాడలేదు. మేనమామ మాట్లాడాడు తన మేనల్లుడిని పరీక్షకు పంపాల్సిందేనని వాదించాడు. పంపకుంటే పరిణామాలు తీవ్రంగా ఉంటాయని హెచ్చరిక చేసాడు.

అంతా తాపంగా విన్నావ “నువ్వేం చేస్తున్నావ య్యా?” అని అడిగాడు హెడ్ మాష్టారు.

“అది నీ కనవసరం. బేకారుగా తిరుగుతున్నా. చెప్పింది కెయ్యి. లేదా మర్దరయిపోతావు!”

“మర్డర్ కు స్పెల్లింగ్ చెప్పరా... హాజరు లేకపోయినా నీ మేనల్లుడిని పరీక్షకు పంపిస్తాను.”

“ఓం. ఏ. ఆర్. డి. ఇ. ఆర్. మ. టమీద నిలబడేవాసివయితే విల్సన్ ని ఎగ్జామ్ కి పంపు.”

“ఇంకెక్కడ పంపించేది? మర్దరు చేసావు కదరా ఇంగ్లీషు భాషను. వాడిని నువ్వే ఫెయిల్ చేసావు! నా మాట విను. బెయిలు మీద బయలున్నావు. విల్సన్ చెప్పాడు. నేను ఒక్క ఫోను కేంద్రే నిన్ను తీసుకెళ్లి బొక్కలో తోస్తాడు. పిల్లవాడు యేడాదిలో నెల రోజులు స్కూలుకు రాలేదు. ఒకవేళ నేను పంపినా నాడు పరీక్ష పాసుకాడు. నువ్వు పంపు. ఆ తరువాత సంగతేదో మేం చూసుకుంటాం” అంటావు. నీ విషయంలో మీ నాయన అలా చూసుకున్నాడు కనుకే, నువ్వీ లోపలకు, బయటకు తిరుగుతున్నావు. బంగారంలాంటి పిల్లవాడి భవిష్యత్ పాడుచేయదలుచుకున్నావా? ఇంకో యేడు స్కూల్లో చదివినందువల్ల మునిగిపోయేదేంలేదు. ఏడీ, వాణ్ణి రమ్మను. వాడిని నేనే అడుగుతాను ‘చదువుకుని పరీక్షకు వెళ్లటమో, వెళ్లి కావీ కొట్టి పట్టుబడటమో... ఏది మంచిదో?”

“ఏయ్ మాష్టారు! పుచ్చలెగిరిపోతాయ్. జాగర్ర!”

అలా విల్సన్ మేనమామ డేవిడ్ అంటూనే ఉన్నాడు, హెడ్ మాష్టర్ లేచి నిలబడి, అతని చొక్కా పట్టుకుని గుంజి, మరో చెయ్యి చాచి అతని చెంప వాయిచాడు. “ఇది జంతువును సంకెళ్లు వేసి బోనులో పెట్టనందుకు! పోలీసులకు ఫోను చేయనందుకు సంతోషించు. ఈ సంఘటన తర్వాత నాకేం జరిగినా మొదటి అనుమానితుడివి నువ్వే అవుతావు! పిల్లవాడికి డీసీ ఇచ్చి పంపెయ్యగలను. ఇంకెక్కడా వాడిని

చేర్చుకోరు. అయితే, నువ్వు ఒట్టి వెధవ్వని వాడి భవిష్యత్తును పాడుచెయ్యను, వెళ్లు" అని అరిచాడు హెడ్మాస్టారు.

అతని అరుపులకు అదిరిపోయారు రాజమణి, స్టాఫ్ రూమ్ లో నుండి పరుగెత్తి వచ్చిన ఉపాధ్యాయులు. ఈ నస హెడ్మాస్టారు ఓ రాడీని కొట్ట తెగించగలడని వాళ్లుహించలేదు. విల్సన్ తండ్రికి దిమ్మతిరిగిపోయింది. కొడుకుని తీసుకొచ్చి హెడ్మాస్టారు కాళ్లమీద పడేశాడు. మళ్లీ సంవత్సరం చదివి పాసవుతానని పిల్లవాడి చేత చెప్పించాడు. హెడ్మాస్టారు వాళ్లు తిరిగి వెళ్లిపోతూంటే పిల్చి, "డేవిడ్! 'జాగర్త' కాదు, 'జాగ్రత్త' అన్నాడు నవ్వుతూ.

మధ్యాహ్నం భోంచేసి కూర్చున్నాడో లేదో ఘోను మోగింది. రఘురామయ్య రిసీవరెత్తాడు.

"సూలేనా? నా పెళ్లాన్ని పిలవరా" అని పలికాడో తాగుబోతు.

"నీ పెళ్లాం ఎవ్వరా?" అడిగాడు హెడ్మాస్టర్.

"అపర్ణ"

"ఓహూ, శివుడి పెళ్లామా?"

"ఓర్నీ, నువ్వెక్కడ తగిలావురా బాబూ! శివుడి పెళ్లాం కాదు, నా పెళ్లాం. దానికిష్టంలేకపోయినా నువ్వే తార్చేట్టున్నావే ఆ శివుడెవరికో".

"అపర్ణ అనగా ఏక పర్ణములో భుజించునది అని. ఇక్కడ అట్లాంటి వాళ్లెవరూ లేరు".

"నువ్వెవరో నీకు తెలుగు కూడా సరిగ్గా తెలిసినట్టు లేదే. 'అపర్ణ' అంటే ఏక పర్ణమును కూడా భుజించునది అని అర్థం. అంటే పార్వతి".

"సర్లే, ఉండు పిలుస్తున్నాను".

పిలవనంటే అప్పుడు ముందుగా పిలవండి లో నుండి ఆపె తెలుగు ముందుగా అది మొగుడు తాగుబోతు మిన్నాడు హెడ్మాస్టారు అతను ఎక్కడ పని చేస్తాలో ఏమో చూసి అది జీతంతోనే సంసారం గడవాలి. ఫామలో మర్నాడింది. రిసీవరు క్రెడిట్ చేసి మామంగా పిలువండి.

"వెళ్లాలా?" అడిగాడు హెడ్మాస్టర్.

ఆమె తల ఊపింది.

హెడ్మాస్టారు కారణం కూడా అడుగెడి "వెళ్లు" అన్నాడు.

"రెండో పీరియడ్ నైట్ బి క్లాసు ఉంది సార్!"

"నేను తీసుకుంటాలే వెళ్లు".

ఆమెను పంపించేసి, రాజమణిని పిల్చి, ఇద్దరూ అరియర్స్ లెక్కలు కట్టటం మొదలెట్టారు. రాజమణి పిల్చిన వెంటనే వచ్చి పని మొదలెట్టాడు. లేకపోతే తన్నుకూడా కొద్దాడేమోనని భయపడినట్టున్నాడు. మొదటి పీరియడ్ కాగానే, "నేను క్లాసు తీసుకు వస్తాను. నువ్వు నేను లేనని పని ఆపక" అని నైట్ తెలుగు క్లాసు తీసుకోటానికి వెళ్లాడు.

హెడ్మాస్టారు క్లాసుకు వెళ్లిన కాసేపటికి డిప్యూటీ డిఈఓ పంపయ్య వచ్చాడు. హెడ్మాస్టారుకి కబురు వెళ్లింది.

"సార్ని కూర్చోబెట్టి, మంచి నీళ్లివ్వు. చాక్ తెచ్చివ్వు. నేను క్లాసుకాగానే వస్తానని చెప్తా" అని ప్యూనుకి డబ్బులిచ్చి పంపిస్తాడు రఘురామయ్య.

డిప్యూటీ డిఈఓ వచ్చింది నింక్వైరీకి. అరియర్స్ బిల్లు చెయ్యటానికి హెడ్మాస్టారు రమ్మ

మూడు తెలులు శ్రమదీనం తోసి వస్తున్నాను!

మడుగుతున్నాడని జిల్లా విద్యాధికారికి ఎవరో ఆకాశరామన్న ఫిర్యాదు చేశాడు. ఆయన సంగ తేదో తేల్చుకు రమ్మని తన డిప్యూటీని పంపాడు. రాగానే పంపయ్యకు బిల్లు తయారుచేస్తున్న రాజమణి కన్పించాడు. టీచర్లనందర్నీ పిల్చి అడిగాడు డిప్యూటీ డిఈఓ. లెటరు సంగతి 'మాకు తెలీదంటే మాకు తెలీద'న్నారు వాళ్లు.

నిజానికి అక్కడేమీ వుండదని డిప్యూటీ డిఈఓ పంపయ్యకి తెలుసు. రఘురామయ్య, పంపయ్య ఇద్దరూ స్నేహితులు. పదేళ్లు ఒకే స్కూల్లో కలిసి పనిచేసిన వాళ్లు. పట్టు విడుపులు తెల్పినవాడు కావడాన పంపయ్య డిప్యూటీ డిఈఓ కాగలిగాడు. రిటైర్ అయ్యే లోపల డిఈఓ కూడా అవుతాడు. రఘురామయ్య చచ్చి చెడీ హెడ్మాస్టారు అయ్యేటప్పటికి రిటైరుమెం టు వయసు వచ్చేసింది.

రెండో వీరియడు బెల్లయ్యక హెడ్మాస్టారు వచ్చాడు. డిప్యూటీ డిఈఓ తను వచ్చిన

పని చెప్పాడు. ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. "ఏవిటి మధ్య ఫైటింగులు కూడా చేస్తున్నావట!" అని అడిగాడు.

"ఈ మిశ్రమ భాష ఎందుకు? కొట్లాటల్లోకి కూడా దిగుతున్నావట' అని అడగొచ్చుగా?" అన్నాడు రఘురామయ్య.

'వీడు మారడు' అనుకున్నాడు పంపయ్య.

"వాడు రౌడీ వెధవ. ఒకసారి నేరం చేసి ఉన్నవాడు. వాడేమయినా నిన్ను చేసి ఉంటే..."

"ఇట్ రిక్వైర్స్ లాట్ ఆఫ్ గట్స్ టు బీట్ ద హెడ్ ఆఫ్ ది ఇన్స్టిట్యూషన్. హి కేమ్ టు మై సీట్ ఆఫ్ పవర్. ఐ డింట్ గో టు హిమ్. ఎవీ హా ఇట్ వాజె కాలిక్యురేటెడ్ రిస్క్."

హాంబిల్ కొట్టగానే హెడ్మాస్టారు లేచాడు, "లెట్ కాలిట్ డే ఏ హోటల్లో అయినా కాఫీ తాగుదాం. చాలా రోజుల తరువాత కలిసావు" అన్నాడు.